

Svojim prvým odvolacím dôvodom Komisia uvádza, že na jednej strane konštatovaním, že „opomenula“ formulovať výhradu spojenia postojov Schneider a Legrand v oznámení o výhradách z 3. augusta 2001 a na druhej strane, že táto formulácia nepredstavovala „žiadny osobitný technický problém“, Súd prvého stupňa porušil právne účinky právoplatne rozsúdenej veci, dospel k materiálne nepresným zisteniam, skreslil dôkazy predložené na posúdenie a nespĺnil si povinnosť odôvodniť svoje rozsudky.

Svojim druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne posúdil skutočnosti, dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu a nespĺnil si svoju povinnosť odôvodnenia, keď rozhodol, že procesná chyba konštatovaná v rozsudku z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia (T-310/01) predstavuje „dostatočne charakterizované“ porušenie právneho pravidla, ktoré priznáva práva jednotlivcom.

Svojim tretím odvolacím dôvodom Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa vykonal nesprávne materiálne zistenia, skreslil dôkazy, nesprávne posúdil dotknuté skutočnosti a dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď rozhodol, že existuje „dostatočne priama príčinná súvislosť“ medzi protiprávnym úkonom a druhou zistenou škodou, a to predvídané uzavretie rokovania Schneider s Wendel-KKR o cene za predaj Legrand SA.

Svojim štvrtým odvolacím dôvodom Komisia poukazuje na porušenie zo strany Súdu prvého stupňa povinnosti odôvodnenia, ktorá vyplýva z dôvodu rozporu dôvodov jeho úvah týkajúcich sa príčinnej súvislosti existujúcej medzi protiprávnym úkonom a rôznymi zistenými škodami.

Vo svojom piatom odvolacom dôvode Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa vykonal materiálne nesprávne skutkové zistenia, skreslil dôkazy a dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď rozhodol, že Schneider sa podieľal na celej identifikovanej škode. Tento podnik si totiž vo viacerých ohľadoch nespĺnil svoju povinnosť rozumnej starostlivosti na to, aby sa vyhol škode alebo obmedzil jej rozsah, najmä tým, že nepodal návrh na vydanie predbežného opatrenia vzhľadom na povinnosť predaja Legrand, o ktorom tvrdí, že bol jeho predmetom a tým, že nezvolil predaj tohto podniku k dátumu, keď nepodliehal žiadnej povinnosti v tomto zmysle.

Svojim šiestym odvolacím dôvodom Komisia vytýka Súdu prvého stupňa, že konal *ultra petita*, porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena a porušil práva na obranu identifikovaním škody, ktorá nebola vznesená podnikom v postavení žalobcu.

Nakoniec svojím siedmym a posledným odvolacím dôvodom Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď priznal Schneider kompenzačné úroky od vzniku druhej škody, a to od 10. decembra 2002.

Odvolanie podané 28. septembra 2007: Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) z 11. júla 2007 vo veci T-58/05, Centeno Mediavilla a i./Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľov

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 11. júla 2007 vo veci T-58/05,
- v dôsledku toho priznať odvolateľom nároky uplatnené v prvostupňovom konaní a preto:
 - zrušiť zaradenie do platovej triedy priznané odvolateľom v rozhodnutiach týkajúcich sa ich prijatia do zamestnania, keďže toto zaradenie je založené na základe článku 12 ods. 3 prílohy XIII nového služobného poriadku,
 - obnoviť služobný postup odvolateľov (vrátane započítania ich skúsenosti do takto upravenej platovej triedy, ich práv na postup a na dôchodok), vychádzajúc z platobnej triedy, do ktorej mali byť zaradení na základe oznámenia o výberovom konaní, v nadväznosti na ktoré boli umiestnení na zoznam vhodných uchádzačov, teda do platovej triedy uvedenej v tomto oznámení o výberovom konaní, respektíve do platovej triedy podľa zaradenia na základe nového služobného poriadku zodpovedajúcej ekvivalentu uvedenej platovej triedy (a primeraného platového stupňa v súlade s pravidlami uplatiteľnými pred 1. májom 2004), a to odo dňa prijatia rozhodnutia o ich vymenovaní,

- priznať odvolateľom úroky z omeškania podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou z celkovej čiastky zodpovedajúcej rozdielu medzi platom zodpovedajúcim ich zaradeniu uvedenému v rozhodnutí o vymenovaní a platom, na ktorý mali mať právo až do doby, keď bude vydané rozhodnutie o ich správnom zaradení do platovej triedy,
- uložiť žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania v prvom stupni a trovy odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolatelia po tom, čo na úvod uviedli, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku zaobchádzal s odvolateľmi globálnym spôsobom bez toho, aby prihliadol na osobitnú situáciu každého z nich a že vychádzal z požiadavky, ktorú popierajú a podľa ktorej zákonnosť ich zaradenia do platovej triedy môže byť posúdená až odo dňa ich vymenovania, uvádzajú dva odvolacie dôvody na podporu svojho odvolania.

Svojim prvým odvolacím dôvodom títo účastníci konania vytykajú Súdu prvého stupňa, že neoprávnene dospel k záveru o zákonnosti článku 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku zamestnancov. V tejto súvislosti v prvom rade poukazujú na porušenie článku 10 starého služobného poriadku Súdom prvého stupňa, keďže tento súd prispôbil nahradenie platových tried v predmetnej veci „presnému“ upraveniu prechodných ustanovení smerom k novej štruktúre služobného postupu, pričom odôvodnil neexistenciu novej porady s výborom pre služobný poriadok, zatiaľ čo dôsledky, najmä finančné, tohto nahradenia platových tried na situáciu dotknutých osôb sú významné a značne odôvodňujú poradu s týmto výborom.

Na podporu toho istého odvolacieho dôvodu odvolatelia v druhom rade poukazujú na porušenie zásady nadobudnutých práv. V rozpore s tým, čo rozhodol Súd prvého stupňa, relevantná otázka v predmetnej veci sa netýkala existencie nadobudnutého práva na vymenovanie, ale nadobudnutého práva na zaradenie do platovej triedy v prípade vymenovania. Ak teda nie je spochybnené, že oznámenie o výberovom konaní a zápis do zoznamu vhodných uchádzačov neotvárajú právo na prijatie do zamestnania, toto oznámenie a tento zápis napriek tomu zakladajú právo pre účastníkov výberového konania a *a fortiori* pre tých, ktorí sú zapísaní na zozname úspešných uchádzačov, na to, aby sa s nimi zaobchádzalo v súlade s oznámením o výberovom konaní. Toto právo zakladá protihodnotu povinnosti menovacieho orgánu dodržiavať rámec, ktorý si stanovil v oznámení o výberovom konaní a ktorý zodpovedá požiadavkám pracovných miest, ktoré sa majú obsadiť a záujmu služby.

Odvolatelia v treťom rade tvrdia, že Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že rozlišoval medzi úspešnými uchádzačmi výberového konania vymenovanými pred 1. májom 2004 a tými, ktorí boli vymenovaní po tomto dátume, pretože v každom prípade hypotetický charakter vymenovania úspešných uchádzačov výberového konania nezasahuje do ich práva vychádzať pri účinnom prijímaní do zamestnania z kritérií zaradenia stanovených v oznámení o výberovom konaní

a uplatniteľných z tohto dôvodu na prijímanie do zamestnania všetkých úspešných uchádzačov tohto výberového konania. Súd prvého stupňa navyše nijako nepreskúmal prípadné odôvodnenie rozdielu zaobchádzania medzi dvoma kategóriami dotknutých zamestnancov.

V štvrtom rade odvolatelia poukazujú na porušenie zásady legitímnej dôvery, ako aj na skreslenie dôkazov Súdom prvého stupňa. Spis predložený tomuto súdu totiž obsahuje mnohé prvky spôsobilé uznať tézu, podľa ktorej títo účastníci konania účinne dostali presné záruky týkajúce sa ich prijatia do zamestnania v platovej triede uvedenej v oznámení o výberovom konaní.

V piatom a šiestom rade odvolatelia nakoniec vytykajú Súdu prvého stupňa, že opomenul rozsah článkov 5, 7 a 31 služobného poriadku a že v tejto súvislosti si tiež nesplnil povinnosť odôvodnenia, ktorá je uložená súdu Spoločenstva.

Svojim druhým odvolacím dôvodom odvolatelia okrem iného spochybňujú napadnutý rozsudok v časti, v ktorej zamietol žaloby podané proti rozhodnutiam týkajúcim sa vymenovania uvedených účastníkov konania z dôvodu, že ak aj žalovaná nesplnila svoju povinnosť o predbežnom informovaní, tento nedostatok nemôže sám osebe spôsobiť nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. V tejto súvislosti poukazujú na súčasné porušenie zásad riadnej správy vecí verejných, starostlivosti, transparentnosti, legitímnej dôvery, dobrej viery, rovnosti zaobchádzania a rovnocennosti medzi zamestnaním a platovou triedou.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Belgicko) 24. októbra 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA/Belgické kráľovstvo – Vedľajší účastník konania: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Vec C-471/07)

(2008/C 22/40)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Žalovaný: Belgické kráľovstvo